

สาระ: ลูกๆ ที่แสวงหาความรู้นี้เป็นความรู้ของความเจ็บสงบที่สมบูรณ์ ไม่มีความจำเป็นที่จะพูดถึงสิ่งใดในสิ่งนี้ เฝ้าแต่เพียงจดจำพอมหาสมุทรของความเจ็บสงบ

คำถาม: อะไรคือพื้นฐานของความก้าวหน้า? เมื่อใดที่ลูกจึงจะสามารถเข้าถึงคำสอนของพ่อ?

คำตอบ: พื้นฐานของความก้าวหน้าคือความรัก ลูกจำเป็นต้องมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว แม้แต่ขณะที่มีชีวิตอยู่ใกล้ชิดกัน หากไม่มีความก้าวหน้าแน่นอนที่ความรักนั้นขาดหายไป หากมีความรักลูกจะจดจำพ่อ ด้วยการจดจำพ่อลูกจะสามารถเข้าถึงคำสอนทั้งหมดของท่าน ในการที่จะก้าวหน้าเขียนชาร์ทของลูกด้วยความซื่อสัตย์อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งใดจากพ่อ ขณะที่กลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเอง

โอมซานติ ลูกๆ นิ่งที่นี้ด้วยการคิดว่าตนเองดวงวิญญาณและจดจำพ่อ บาบากล่าวว่า: เมื่อใดก็ตามที่ลูกให้คำบรรยายแก่ชุมชนลูกถามพวกเขาอยู่เสมอหรือไม่ว่า: ท่านคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือเป็นร่างกาย? นิ่งที่นี้และด้วยการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาใช้ชาติเกิด ให้คิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นไฟโยคะ พ่อที่ไม่มีตัวตนพบกับลูกๆ ที่ไม่มีตัวตนว่า: ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกตัดทิ้งและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วลูกจะได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต แน่แน่นอนที่ทุกคนนั้นต้องเข้ามาสู่การหลุดพ้นในชีวิตหลังจากการหลุดพ้นดังนั้นจะมีการบอกลูกซ้ำๆ ว่า: มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ขณะที่นั่งอยู่ที่นี่ พี่น้องหญิงชายนั่งที่นี้ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อให้คำสั่งนี้แล้ว นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรรลิกถึง พ่อพูดว่า: เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อและบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกเผาทั้ง เพียงเมื่อลูกเตือนพวกเขาถึงสิ่งนี้ซ้ำๆ และอธิบายสิ่งนั้นแก่พวกเขาเท่านั้นที่พวกเขาจะเข้าใจว่าดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายและร่างกายนั้นสูญสลาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลายนั้นนำร่างที่สูญสลายมาใช้เล่นบทบาทของตนละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง ศาสดาตั้งเดิมของดวงวิญญาณนั้นถึงอย่างไรก็คือความสงบ ดวงวิญญาณไม่รู้จักศาสนาของตนเอง เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย นี่เป็นสิ่งหลัก ก่อนอื่นใดลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามนี้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้พบกับลูกๆ ดวงวิญญาณไม่มีความจำเป็นในการเรียนคัมภีร์ใดในสิ่งนี้ ถึงแม้ว่าลูกจะให้ตัวอย่างของกิตะแก่พวกเขาพวกเขาจะพูดว่าลูกนั้นเรียนจากกิตะเท่านั้น เหตุใดลูกจึงไม่อ้างถึงพระเวทย์? บาบพูดว่า: ถามพวกเขาว่าพระเวทย์นั้นเป็นคัมภีร์ของศาสนาใด (ศาสนาอารยะ) พวกเขาเรียกศาสนาใดว่าศาสนาอารยะ? ไม่มีศาสนาฮินดู ศาสดาตั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคือศาสนาเทพ ดังนั้นศาสนาใดคือศาสนาอารยะ? ศาสนาอารยะนั้นจะเป็นของศาสนาอารยสมัช ไม่มีศาสนาที่มีชื่อว่าศาสนาอารยะ ใครก่อตั้งศาสนาอารยะ? ในความเป็นจริงลูกไม่ควรแม้กระทั่งใช้กิตะ สิ่งแรกคือคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและลูกจะกลับมาสาโทประธาน ในเวลานี้ทั้งหมดนั้นทาโมประธาน ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ ลูกต้องยกย่องพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกจะสามารถพูดเช่นนั้นได้เมื่อลูกเองกำลังจดจำพ่อ ลูกๆ อ่อนแอในประเด็นนี้ บาบพูดเสมอว่า: เก็บชาร์ทของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจรรลิกถึงของลูก ลูกแต่ละคนควรถามหัวใจตนเองว่า: มากเพียงใดที่ฉันอยู่ในการจดจรรลิกถึง? ลูกๆ ควรจะมีความสุขภายในหัวใจของลูก หากลูกมีความสุขภายในสิ่งนี้ก็จะมมีผลกระทบเมื่อลูกอธิบายแก่ผู้อื่น สิ่งแรกและสิ่งหลักที่ต้องบอกพวกเขาคือ: พี่น้องหญิงชายคิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีใครที่จะพูดเช่นนั้นในชุมชนทางจิตอื่น ในความเป็นจริง ไม่มีการชุมนุมใดเหล่านั้นที่เป็นทางจิต (สัทสัง) มิตรร่วมทางของสัจจะเป็นของผู้เดียวเท่านั้นที่เหลือทั้งหมดคือมิตรปลอมๆ ที่นี้เป็นบางสิ่งที่ไม่อย่างสมบูรณ์ ไม่มีศาสนาใดถูกสร้างด้วยพระเวทย์ดังนั้นเหตุใดเราจึงควรเรียนพระเวทย์? ไม่มีใครมีความรู้ที่พวกเขาเองนั้นพูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) นั่นคือพวกเขาไม่รู้ ดังนั้นหมายความว่าพวกเขาไม่เชื่อในพระเจ้า เวลานี้พ่อตัวท่านเองพูดว่า: กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สิ่งต่างๆ เหล่านี้อ้างอิงเอาไว้เพียงเล็กน้อยในกิตะแต่ไม่ได้อ้างอิงไว้ในพระเวทย์ มีพระเวทย์และอุปนิษต์มากมาย ฯลฯ สิ่งเหล่านั้นเป็นของคัมภีร์ศาสนาใด? ผู้คนพูดถึงความคิดเห็นของพวกเขาเอง ลูกต้องไม่รับฟังผู้ใด พ่ออธิบายทุกสิ่งแก่ลูกอย่างง่ายดาย: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์เหตุนี้เองลูกต้องรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ภาพเหล่านี้ของตรีมูรติและวงจรถูกมีนั้นคือภาพหลักศาสนาทั้งหมดรวมอยู่ในภาพเหล่านั้น ก่อนอื่นใดเป็นศาสนาเทพ บาบได้พูดว่า: ทำภาพที่ใหญ่มากของตรีมูรติและวงจรถูกมีและติดตั้งภาพเหล่านั้นไว้ในสถานที่หลักๆ ในเดลีที่ซึ่งมีการไปการมากันอย่างมากมาย ภาพเหล่านั้นควรจะอยู่บนแผ่นดิบูกภาพของบันไดไม่ได้แสดงศาสนาอื่นๆ ทั้งหมด สองภาพเหล่านี้คือภาพหลัก เหล่านี้เป็นภาพที่ต้องอธิบาย สิ่งแรกคือคำแนะนำของพ่อ ลูกได้รับมรดกจากพ่อเท่านั้น โดยที่ไม่มีการปลูกฝังศรัทธาในประเด็นเดียวนี้แก่พวกเขาจะไม่สามารถมีใครเข้าใจสิ่งใดอื่นที่ลูกบอกกับพวกเขาได้ หากพวกเขาไม่เข้าใจเกี่ยวกับพ่อผู้เดียวก็เป็นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ที่จะอธิบายภาพอื่นๆ ให้กับพวกเขา

ปราศจากการเข้าใจอัลฟาพวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งใด อย่าได้พูดถึงได้อื่นโดยปราศจากการให้คำแนะนำของพ่อ ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อเท่านั้น บาบาประหลาดใจว่า: เหตุใดลูกๆ จึงไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่แสนจะง่ายดาย! พ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณคือชีวาและลูกได้รับมรดกจากท่าน ลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน ในบรรดาลูกเองเมื่อลูกสัมผัสสิ่งนี้ลูกก็กลับมาหาไมประธานเวลานี้จดจำพ่อและลูกจะกลับมาหาไมประธาน สิ่งหลักคือการรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้าง ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นแม้กระทั่งฤษีและมุนีก็ไม่รู้จักถึงเหล่านั้น ดังนั้นก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อและทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า พ่อพูดว่า: ด้วยการรู้จักพ่อลูกจะล่วงรู้ทุกสิ่ง หากลูกไม่รู้จักพ่อลูกจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้และแล้วลูกก็จะสูญเสียเวลาของลูกไปโดยไม่จำเป็น ไม่ว่าภาพใดก็ตามที่สร้างขึ้นตามละครนั้นดี อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าลูกทำความเข้าใจพยายามมากมายอย่างยิ่งสิ่งนั้นก็ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของใคร ลูกๆ ถามบาบาว่า: มีความผิดพลาดในวิธีการที่เราอธิบายหรือไม่? บาบาก็พูดในทันทีว่า: ใช่ ลูกๆ มีความผิดพลาด หากพวกเขาไม่เข้าใจอัลฟาและแล้วขอให้พวกเขาไปในทันที บอกพวกเขาว่า: จนกว่าท่านได้รู้จักพ่อก็เช่นนั้นจะไม่มีสิ่งใดนั่งอยู่ในสติปัญญาของท่าน หากลูกไม่อยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณดวงตาของลูกจะเป็นอาชญากร ดวงตาเหล่านั้นจะมีอารยะธรรมเมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ หากลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณดวงตาของลูกจะไม่หลอกลวงลูก หากลูกไม่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณมายาจะเฝ้าแต่หลอกลวงลูก เหตุนี้เองก่อนอื่นใดลูกต้องกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ บาบาสอนว่า: แสดงชาร์ทของลูกแก่พ่อเพื่อที่พ่อจะสามารถล่วงรู้ถึงนั้น หากกระทั่งแม้ในเวลานี้ลูกกำลังพูดเท็จ ทำบาปหรือโกรธ ลูกกำลังทำลายสังขะตนเอง (ทำลายทุกสิ่งสำหรับตัวลูกเอง) บาบาสอนจากการได้เห็นชาร์ทของลูกๆ ว่าลูกนั้นได้เขียนสังขะหรือว่าลูกนั้นไม่แม้กระทั่งเข้าใจความหมาย บาบาสอนลูกๆ ทั้งหมดว่า: เขียนชาร์ทของลูก ลูกๆ ที่ไม่ได้อยู่ในโยคะจะไม่สามารถทำงานรับใช้ได้มากเช่นนั้น พวกเขาไม่สามารถเติมเต็มตนเองด้วยพลัง บาบาสอนว่า: เพียงกำมือเดียวจากหลายล้านเท่านั้นที่จะปรากฏขึ้น อย่างไรก็ตามหากลูกเองนั้นไม่อยู่ในโยคะลูกจะสามารถบอกผู้อื่นได้อย่างไร? ชันยาสซีพูดว่าความสุขนั้นเป็นเช่นมุลกา พวกเขาไม่พูดกระทั่งถึงชื่อของความสุข ลูกรู้ว่ามันมีมากมาย มีเสียงดังมากในสิ่งนั้นในขณะที่ความรู้ของลูกนั่งเจ็บหรือเจ็บสบบอย่างยิ่ง บอกพวกเขาว่าพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรของความสงบ ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ อย่าแม้กระทั่งพูดคำนี้ ภาษาฮินดีนั้นเป็นภาษาของฮินดูสถานดังนั้นเหตุใดจึงมีภาษาอื่นเช่นสันสกฤต? เวลานั้นกันภาษาเหล่านั้นออกไป ก่อนอื่นใดให้คำบรรยายว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ มีลูกๆ มากมายที่ไม่สามารถคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรืออยู่ในการจดจำระลึกถึง ไม่มีใครในพวกเขาสามารถเข้าใจความสูญเสียของตนได้ มีคุณประโยชน์ในการจดจำพ่อเท่านั้น ไม่มีขุมทรัพย์จิตอื่นใดที่พวกเขาพูดว่า: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกๆ เคยนั่งลงในสถานที่เดียวเพื่อจดจำพ่อของตนไหม? พวกเขาขึ้นมีการจดจำระลึกถึงพ่อของเขาอย่างเป็นธรรมชาติขณะที่เดิน นั่งและเคลื่อนไหวไปมา เวลานั้นลูกต้องฝึกฝนการมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกพูดมากแต่ลูกไม่ควรพูดมากเช่นนั้น สิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เพียงด้วยไฟโยคะเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เวลานั้นทั้งหมดนั้นไม่มีความสุข ความสุขได้รับมาจากการกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้น หากลูกอธิบายแก่ผู้อื่นขณะที่อยู่อย่างมีสำนักเป็นดวงวิญญาณลูกจะยังตรงพวกเขา หากบ้างข้องแวะในกิเลสเองแต่กระนั้นก็บอกผู้อื่นให้อยู่อย่างปราศจากกิเลสลูกจะยังไม่ตรงเป้า พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกเองนั้นไม่ได้อยู่ในการจาริกแสวงบุญและเหตุนี้เองลูกจะยังไม่ตรงเป้า พ่อพูดว่า: ในเวลานี้ให้อดีตเป็นอดีต ก่อนอื่นใดเปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเอง ถามหัวใจตนเองว่า: มากเพียงใดที่ฉันคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้ที่ทำให้ฉันไปเป็นนายของโลก? เราเป็นลูกๆ ของชีพบาบาและดังนั้นอย่างแน่นอนที่เราจะกลายเป็นนายของโลก ผู้เป็นที่รักนั้นมาเพียงลำพังผู้เดียวและในเวลานี้กำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูกและดังนั้นลูกควรมีความรักต่อท่านอย่างมากมาย ความรักหมายถึงการจดจำระลึกถึง เมื่อผู้เป็นคู่แต่งงานกันภรรยาก็มีความรักมากมายอย่างยิ่งต่อสามีของเธอ เวลานั้นลูกห่มันหมายแต่ไม่ได้แต่งงานลูกจะแต่งงานเมื่อลูกไปสู่ดินแดนวิษณุ ก่อนอื่นลูกจะไปหาชีพบาบาและแล้วลูกจะไปบ้านฝ่ายสามีของลูก ความสุขของการห่มันหมายนั้นไม่ยิ่งหย่อน! ทันทีที่ลูกได้รับการห่มันหมายกับใครบางคนการจดจำระลึกถึงนั้นก็มั่นคง การห่มันหมายเกิดขึ้นในยุคทองด้วยแต่การห่มันหมายนั้นไม่เคยขาดตอน ที่นั่นไม่มี ความตายก่อนเวลาอันควรใดๆ ที่นั่น สิ่งนั้นเกิดขึ้นที่นี่ ลูกๆ ต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ถึงแม้ว่าลูกจะมีชีวิตอยู่ใกล้ชิดกันแต่ก็ไม่มีความก้าวหน้างั้นนั้น ผู้ที่มาที่นี่ด้วยความรักนั้นก็ทำความก้าวหน้ามากมาย หากไม่มีการจดจำระลึกถึงก็ไม่มีความรักนั้นเช่นกันและแล้วลูกก็ไม่สามารถเข้าถึงคำสอนของท่านได้ พระเจ้าพูดว่า: ลูกๆ ต้องให้สาสน์แก่ทุกคนว่า: ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดซึ่งเป็นเหตุของความทุกข์ ตั้งแต่ตอนเริ่ม ตอนกลางถึงตอนจบ ลูกเคยเป็นนายที่บริสุทธิ์ของยุคทองเวลานี้ลูกได้ตกลงมาและอยู่อย่างสกปรก เวลานั้นกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่งในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ยกเลิกพันธะของการนั่งบนกองไฟของตัณหาราคะ เมื่อลูกๆ พูดในกิริยามารยาทที่โยกยุดสิ่งนั้นก็งั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้คน ต้องเป็นพลัง

โยคะในตาบของความรู้ สิ่งแรกและสิ่งหลักก็คือลูกๆ พูดยว่า: บาบารเราทำความเพียรพยายามมากมายแต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น แทบจะไม่มีใครปรากฏขึ้นมา บาบารพูดยว่า: อธิบายขณะที่อยู่ในโยคะทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญของโยคะ ลูกเคยพ่ายแพ้แล้วและกลายเป็นผู้มีกิเลสเวลาน้อยอย่างปราศจากกิเลส ความปรารถนาทั้งหมดของลูกจะสมหวังด้วยการมีการ จดจำระลึกถึงพ่อ บาบารทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ บาบารได้ให้การกำหนดมากมายแต่ลูกๆ ก็ไม่สามารถคว้าจับการ กำหนดได้อย่างดีแล้วพวกเขา ก็ไปจดจ่ออยู่ในเรื่องอื่นๆ สิ่งหลักคือการให้ศาสนของพ่อ อย่างไรก็ตามหากลูกเองนั้นไม่ได้ อยู่ใน การจดจำระลึกถึงลูกจะสามารถบอกผู้อื่นได้อย่างไร? ลูกไม่สามารถหลอกลงได้ หากลูกบอกผู้อื่นไม่ให้ข้องแวะในกิเลสแต่ กระนั้นลูกข้องแวะในกิเลสสำนักของลูกก็จะกีดกันอย่างแน่นอน พวกเขาแม้กระทั่งหลอกลงเช่นนั้น! เหตุนี้เองบาบารพูดยว่า: สิ่งหลักคือการรู้จักอัลฟา ด้วยการรู้จักอัลฟาลูกจะล่วงรู้ทุกสิ่ง ด้วยการไม่รู้จักอัลฟาลูกจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ อัจจะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คงความสุขภายในของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น บอกคำยกย่องของพ่อผู้เดียวแก่ ทุกคน
2. ฝึกฝนที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างมาก ลูกๆ ต้องไม่พูดมากเกินไป ให้อดดีเป็นอดีตและก่อนอื่นใดให้ เปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเอง เก็บชาร์ทของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงด้วยความซื่อสัตย์

พร: ขอให้ลูกเป็นราชริษีผู้ที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นสำหรับโลกที่ไร้รัชชาด้วยทัศนคติของการวางเฉยของ ลูก ราชริษีคือผู้ที่วางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดขณะที่มีอำนาจจักรไม่ต้องมีความผูกพันยึดมั่นแม้เพียงเล็กน้อยสำหรับใครก็ตามหรือ โลกเก่าของร่างกายเพราะว่าลูกรู้ว่าโลกเก่านี้เป็นโลกที่ไร้รัชชาไม่มีสาระใดๆ ในท่ามกลางของโลกที่ไร้รัชชาลูกพบ โลกของบราห์มินเพราะฉะนั้นลูกมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกนั้น นั่นคือไม่ได้มีความผูกพันยึดมั่นแม้เพียง เล็กน้อยสำหรับสิ่งนั้น เมื่อไม่มีความผูกพันยึดมั่นหรือหรือการรับใช้ใครบางคน ลูกควรลูกกล่าวได้ว่าเป็นราชริษีและ ทาปาสวี

คติพจน์: คำว่ายุคตียุกต์คือสิ่งที่อ่อนหวานและเต็มไปด้วยความปรารถนาดี

โอม ซานติ